

РАХУНКОВА ПАЛАТА

РІШЕННЯ

від 26 червня 2018 року № 15-3

м. Київ

Про розгляд Звіту про результати аудиту ефективності використання коштів субвенції з державного бюджету, спрямованої місцевим бюджетам на виплату тимчасової державної допомоги дітям

Відповідно до статті 98 Конституції України, статей 7, 25, 26, 35 і 36 Закону України "Про Рахункову палату" розглянуто Звіт про результати аудиту ефективності використання коштів субвенції з державного бюджету, спрямованої місцевим бюджетам на виплату тимчасової державної допомоги дітям.

За результатами розгляду Рахункова палата

ВСТАНОВИЛА :

1. Міністерством фінансів України за координації з Міністерством соціальної політики України спрямовано у 2016–2017 роках і I кварталі 2018 року кошти субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам за КПКВК 3511340 у сумі 581 млн грн на надання тимчасової державної допомоги більш як 33 тисячам дітей, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, не мають можливості утримувати дитину або місце проживання їх невідоме.

Однак державна політика в цьому напрямі соціального захисту не є ефективною, оскільки Кабінетом Міністрів України, Мінсоцполітики, Мінфіном у межах компетенції не запроваджено механізму, що забезпечував би умови для одержання належного обсягу допомоги усіма дітьми, які її потребують, а також зазначеними державними органами та Мін'юстом – щодо подальшого стягнення виплачених сум з боржників аліментних зобов'язань.

2. Нормативно-правове забезпечення призначення і виплати тимчасової державної допомоги дітям з окремих питань є неналежним і таким, що не забезпечує державних гарантій громадян.

2.1. Внесення Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України" від 24.12.2015 № 911 (далі – Закон № 911) змін до частини восьмої статті 181 Сімейного кодексу України, якими змінено умови отримання тимчасової державної допомоги на дитину (до 01.01.2016 право на

отримання допомоги мали всі діти, з 01.01.2016 право на її отримання обмежено матеріальним станом сім'ї), позбавило частину дітей права на отримання державної допомоги. Запровадження норми щодо врахування матеріального стану сім'ї суперечить вимогам статей 3 і 22 Конституції України, відповідно до яких права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави; при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів **не допускається звуження** змісту та обсягу існуючих прав і свобод, а також частини четвертої статті 5 Сімейного кодексу України, відповідно до якої держава бере під свою охорону **кожну дитину**, яка позбавлена належного батьківського піклування.

2.2. На виконання Закону № 911 Кабінетом Міністрів України прийнято постанову від 25.12.2015 № 1181 "Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України" (далі – Постанова № 1181, набрала чинності з 15.01.2016), якою внесено зміни до частини восьмої Порядку призначення та виплати тимчасової державної допомоги дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, не мають можливості утримувати дитину або місце проживання їх невідоме, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22.02.2006 № 189 (далі – Порядок № 189), і передбачено, що тимчасова допомога надається в розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців.

Однак Кабінетом Міністрів України не прийнято відповідного рішення щодо захисту прав одержувачів, за якими вже прийнято рішення про призначення допомоги у період до 01.01.2016, оскільки відповідно до частини сьомої Порядку № 189 тимчасова допомога призначається кожні шість місяців починаючи з місяця, в якому подані усі необхідні документи. Мінсоцполітики як орган, що забезпечує формування державної соціальної політики, не передбачило при підготовці проекту Постанови № 1181 включення положень щодо збереження права на отримання допомоги таких громадян до закінчення терміну 6 місяців. Це свідчить про невиконання або неналежне виконання службовими особами Мінсоцполітики своїх службових обов'язків (ознаки службової недбалості) в частині нормативно-правового регулювання питань соціального захисту населення (частина четверта Положення про Міністерство соціальної політики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.06.2015 № 423).

Як наслідок, значна частина одержувачів у період з 01.01.2016 і до закінчення строку призначення їм тимчасової допомоги, яку було призначено до 31.12.2015 терміном на шість місяців, не отримувала цю допомогу. У результаті, за розрахунками аудиторів, 7,6 тис. дітей у цілому по Україні недоотримали допомоги на загальну суму **63,2 млн гривень**. Таким чином, відповідним громадянам завдано матеріальної шкоди.

2.3. Постановою Окружного адміністративного суду міста Києва від 01.03.2017 у справі № 826/7011/16 визнано нечинною Постанову № 1181 з моменту набрання судовим рішенням законної сили (з 20.06.2017). При цьому

апеляційними і касаційними судовими інстанціями, які розглядали це питання в порядку оскарження Кабінетом Міністрів України, підтверджено правомірність рішення суду першої інстанції.

Однак Кабінетом Міністрів України після набрання законної сили рішенням Окружного адміністративного суду міста Києва і на час аудиту не визначено розміру тимчасової державної допомоги, як того вимагає частина дев'ята статті 181 Сімейного кодексу України. В результаті з 20.06.2017 органи соціального захисту населення здійснюють призначення та виплату тимчасової державної допомоги дітям у розмірі, встановленому Постановою № 1181, яку рішенням Окружного адміністративного суду міста Києва визнано нечинною.

2.4. У Порядку № 189 відсутні положення щодо відмови в призначенні допомоги в разі встановлення фактів подання потенційними одержувачами недостовірної інформації про доходи та майновий стан, а також неповідомлення або несвоєчасного повідомлення про виникнення обставин, за яких виплата тимчасової державної допомоги на дітей припиняється.

Покладення зобов'язань щодо подання декларації про майновий стан та інформування про виникнення обставин, за яких виплата допомоги припиняється, на одержувачів допомоги (тобто одного із батьків), за відсутності встановлення в Порядку № 189 відповідальності за їх порушення, створює умови для безпідставного призначення та виплати у низці випадків допомоги, а також несвоєчасного припинення її виплати.

Крім того, встановлений у частині сьомій Порядку № 189 десятиденний термін для винесення рішення про призначення допомоги унеможливорює перевірку органами соціального захисту населення достовірності даних, поданих заявником, оскільки для органів Державної фіскальної служби України встановлено строк надання відповіді за отриманими запитами від органів соціального захисту населення (наказ Мінсоцполітики та Мінфіну від 04.11.2016 № 1287/926) п'ятнадцять днів. Це створює ризики безпідставного призначення допомоги, внаслідок чого надалі може бути завдано матеріальної шкоди (збитків) державі.

2.5. У частині 12 Порядку № 189 визначено: якщо виникла можливість стягнення аліментів з одного з батьків, виявлено, що один з батьків може утримувати дитину або місце проживання (перебування) одного з батьків встановлено, у зв'язку з чим можливе стягнення з нього коштів на утримання дитини, орган соціального захисту населення звертається до суду із заявою про стягнення суми сплаченої тимчасової допомоги. Стягнуті кошти зараховуються до державного бюджету.

Однак у бюджетній класифікації, затвердженій наказом Міністерства фінансів України від 14.01.2011 № 11 "Про бюджетну класифікацію", не передбачено окремого коду доходів для відображення в обліку надходжень стягнутих до державного бюджету виплачених сум тимчасової державної допомоги дітям. Зарахування повернення сум сплачених платежів здійснювалось разом з іншими коштами (штрафами, пенею), а інформаційна система Казначейства України не передбачає виокремлення сум повернених коштів за ознакою призначення платежу. Відсутність таких норм

унеможливиює належний моніторинг стану повернення до державного бюджету тимчасової допомоги, що призвело до недоотримання Державним бюджетом України коштів, які використовуються на поворотній основі, в особливо великих розмірах.

3. Мінфіном як головним розпорядником коштів субвенції та Мінсоцполітики як відповідальним за формування державної політики у сфері захисту прав дітей не забезпечено обґрунтованого визначення обсягів субвенції з державного бюджету, за рахунок коштів якої здійснюється виплата тимчасової державної допомоги дітям.

Методика та правила визначення потреби в коштах субвенції всупереч вимогам пункту п'ятого частини першої статті 7 Бюджетного кодексу України ні Мінфіном, ні Мінсоцполітики не затверджені. Застосовані цими міністерствами підходи при плануванні видатків унеможливлювали об'єктивне визначення потреби в таких коштах на виплату тимчасової державної допомоги дітям, що призвело до затвердження у держбюджеті призначень, обсяги яких у 2016 році вимагали їх суттєвого збільшення (на 71 млн грн, або на 38 відс.), а у 2017 році, навпаки, – зменшення (на 108 млн грн, або на 28 відсотків). Проте відсутність кредиторської заборгованості за цими виплатами вказує на оперативність прийняття Мінфіном управлінських рішень щодо перерозподілу обсягів бюджетних призначень за соціальними допомогою в межах коштів субвенції з метою недопущення порушення прав громадян на отримання допомоги.

4. Низкою органів праці та соціального захисту населення у Вінницькій, Дніпропетровській, Житомирській, Рівненській областях і м. Києві, де проведено аудит, як головними розпорядниками коштів субвенції на місцевому рівні допущено неправомірне призначення і виплату тимчасової державної допомоги, що призвело до незаконних видатків на суму 331,3 тис. грн, а також зайву виплату допомоги внаслідок неправомірних дій та/або бездіяльності інших учасників процедури призначення допомоги (органи державної виконавчої служби, внутрішніх справ та одержувачі допомоги) на суму 177,9 тис. грн, отже, створено ризики нестягнення коштів до державного бюджету.

4.1. Зокрема, управліннями праці та соціального захисту населення (далі – УПСЗН) Житомирської, Богунської районної ради м. Житомира, Печерської районної в м. Києві державної адміністрації, управлінням соціального захисту населення (далі – УСЗН) Немирівської районної державної адміністрації Вінницької області в порушення вимог абзацу другої частини восьмої Порядку № 189, яким визначено, що тимчасова допомога призначається в розмірі різниці між визначеним судом розміром аліментів і сумою, що становить 30 відс. прожиткового мінімуму, неправомірно призначено у 2016–2017 роках 49 отримувачам тимчасову державну допомогу в розмірі 30 відс. прожиткового мінімуму без урахування розміру аліментів, що визначені судом у твердій сумі. В результаті незаконно виплачено **331,3 тис. гривень**. Таким чином, державі завдано матеріальної шкоди (збитків) на цю суму.

Це порушення допущено органами соціального захисту населення внаслідок надання Мінсоцполітики структурним підрозділам соціального захисту населення обласних, Київської міської державних адміністрацій роз'яснення питання призначення допомоги листом від 14.03.2016 № 613/5/15-16 за підписом директора департаменту державної соціальної допомоги Музиченка В. В., яке суперечило положенням абзацу другої частини восьмої Порядку № 189. Музиченко В. В. усно пояснити питання призначення допомоги у розмірі 30 відс. прожиткового мінімуму не зміг, від письмових пояснень відмовився. За письмовим поясненням заступника Міністра соціальної політики Шамбіра М. І., надання роз'яснення у такій редакції зумовлено необхідністю соціальної підтримки сімей з дітьми та нормами Сімейного кодексу України, згідно з якими мінімальний розмір аліментів має бути не нижчим 30 відс. прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку. Однак зміст пояснення не впливає на аудиторський висновок, тому що стосується лише формальних аспектів викладених питань.

За розрахунками аудиторів, розмір завданої матеріальної шкоди (збитків) державі загалом по Україні внаслідок надання такого роз'яснення становить **19,7 млн гривень**.

4.2. Через невиконання одержувачами зобов'язань, встановлених у частині десятій Порядку № 189, повідомити у десятиденний строк орган соціального захисту населення про виникнення обставин, за яких виплата тимчасової допомоги припиняється, та органами державної виконавчої служби вимог абзацу другої частини 11 Порядку № 189 щодо повідомлення органу соціального захисту населення за місцем одержання допомоги про факти сплати аліментів одним з батьків (така інформація виявлялася лише тоді, коли отримувач звертався повторно за тимчасовою допомогою на наступні 6 місяців) УСЗН Шевченківської районної в м. Дніпрі ради несвоєчасно прийнято рішення про припинення виплати допомоги. Як наслідок, 10 особам надлишково виплачено **153,4 тис. грн** допомоги, які, незважаючи на наявність рішень суду на час аудиту, залишаються нестягнутими. Таким чином, є ризики завдання шкоди (збитків) державі в майбутніх періодах.

Крім того, УСЗН Шевченківської районної у м. Дніпрі ради, виконавчого комітету Рівненської міської ради, Рівненської райдержадміністрації, Радивилівської райдержадміністрації Рівненської області в порушення вимог Закону України 16.07.1999 № 996 "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" не відображено в бухгалтерському обліку **207,2 тис. грн** дебіторської заборгованості, яка виникла внаслідок переплат тимчасової допомоги.

5. Мінсоцполітики, Мін'юстом, Мінфіном, Нацполіцією не забезпечено створення єдиного інформаційного простору для ефективної взаємодії між собою з метою системного обліку сум сплаченої тимчасової допомоги та повернення їх до державного бюджету.

5.1. За відсутності відповідного обліку, Мінсоцполітики не організовано проведення моніторингу повернення виплачених сум тимчасової допомоги до

державного бюджету. Відсутність у Мінсоцполітики такої системи моніторингу, а також незабезпечення системного збору інформації про обсяги виплаченої допомоги, що підлягає поверненню, створює ризик недотримання важливої умови її надання – на засадах поворотності. Діяльність Мінсоцполітики в цій частині є вкрай неналежною, що свідчить про низький рівень виконавської дисципліни та несумлінне ставлення його посадових осіб до своїх обов'язків.

Зазначене спричинено, зокрема, відсутністю належної співпраці і координації роботи між Мінсоцполітики, Мін'юстом, Нацполіцією щодо виявлення фактів, згідно з якими можна стягувати аліменти з одного з батьків до державного бюджету, і інформування про стягнуті аліменти органів соціального захисту з метою своєчасного припинення виплати тимчасової державної допомоги дітям і зарахування стягнутих державою аліментів як повернення виплачених сум допомоги до державного бюджету.

Мінсоцполітики не здійснює методичного супроводу органів соціального захисту населення в частині організації діяльності з повернення сум виплаченої тимчасової державної допомоги до державного бюджету, повноваження на здійснення якої визначені Порядком № 189, зокрема, відсутні роз'яснення щодо організації досудової роботи, формування та подання позовних заяв до суду. В результаті таких недоліків у роботі до державного бюджету, за розрахунками аудиторів, протягом одинадцяти років (з 2006 року і до часу аудиту) не стягнуто **3,1 млрд грн** виплаченої тимчасової державної допомоги, у тому числі 533,2 млн грн за період 2016–2017 років.

Таким чином, уповноваженими органами державної виконавчої влади внаслідок дій та/або бездіяльності посадових осіб викривлено сутність державної допомоги, яка має надаватися виключно на поворотній основі, та створено значні ризики завдання матеріальної шкоди (збитків) державі в особливо великих розмірах.

5.2. Низький показник повернення допомоги пов'язаний також з неефективною роботою територіальних органів державної виконавчої служби Мін'юсту з цих питань, про що, зокрема, свідчить незначна частка фактично повернених до державного бюджету коштів.

За оперативними даними Мінсоцполітики, зібраними з місць на запит аудиторів, частка повернених сум допомоги в загальному обсязі виплаченої допомоги у відповідних періодах становила 0,2 відс., у січні 2018 року – 0,8 відс., що критично мало. Так, у 2017 році повернено 410,4 тис. грн з фактично виплачених 277,6 млн гривень. Отже, з кожних 100 грн виплаченої поворотної допомоги до Державного бюджету України повертається лише 1 гривня.

При цьому внаслідок недотримання територіальними органами державної виконавчої служби Мін'юсту термінів інформування органів соціального захисту населення про сплату батьками аліментів органами соціального захисту населення виявлялася інформація про сплату аліментів одним із батьків лише тоді, коли отримувач звертався повторно за тимчасовою допомогою на наступні 6 місяців.

6. Незважаючи на наявність у законодавстві жорстких умов покарання за несплату аліментів, соціальна проблема матеріальної підтримки дітей, батьки яких не виконують повною мірою своїх обов'язків щодо їх утримання, залишається актуальною, оскільки соціальний ефект від надання тимчасової державної допомоги дітям належним чином не досягається.

6.1. Завдяки внесеним Законом України від 07.12.2017 № 2234 "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту права дитини на належне утримання шляхом вдосконалення порядку примусового стягнення заборгованості зі сплати аліментів" змінам до ряду законодавчих актів посилено захист права дітей на належне утримання. Зокрема, протягом трьох місяців з часу дії цього Закону працівниками державної виконавчої служби винесено більше 118 тис. постанов про обмеження боржника у праві виїзду за кордон, 119 тис. постанов про заборону керувати автомобілем, понад 119 тис. постанов про заборону користуватися зброєю та полювати; судом винесено 528 постанов про накладення на боржника стягнення у вигляді суспільно корисних робіт; через несплату аліментів оголошено у розшук 8,8 тис. громадян.

У Кримінальному кодексі України (стаття 164) і Кодексі України про адміністративні правопорушення (стаття 183¹) встановлено кримінальну та адміністративну відповідальність за несплату аліментів на утримання дитини. Такі заходи забезпечили суттєвий вплив на своєчасність виплати аліментів батьками на утримання дітей (з початку дії закону боржниками сплачено 1,5 млрд грн аліментів).

6.2. Водночас допомога надається виключно дітям з українськими малозабезпечених сімей (якщо дохід на одного члена сім'ї менший 746 грн), що порушує рівність дітей у реалізації їх права на одержання допомоги та взагалі спотворює сутність цієї допомоги. До того ж обов'язок з утримання дитини перекладається на того з батьків, який і так виконує свої батьківські обов'язки та від якого залежить матеріальний стан сім'ї.

Розмір тимчасової допомоги не сприяє створенню повноцінних умов для гармонійного розвитку дитини, для чого вона і призначена. Так, середній розмір допомоги на місяць у I кварталі 2018 року становив 900 грн (30 грн на день), що унеможливує забезпечення дитини віком до 6 років навіть основними необхідними продуктами харчування без урахування вартості набору непродовольчих товарів, предметів гардероба, набору послуг, у т. ч. житлово-комунальних, включених до прожиткового мінімуму для дітей відповідного віку. Навіть у разі отримання одним з батьків максимального розміру допомоги в сумі 930 грн на місяць (31 грн на день) на дитину віком від 6 до 18 років її раціон продуктів на день, за розрахунками аудиторів на підставі встановлених нормативів харчування дітей, становитиме 1 стакан молока, 1 яйце, порція гречки (45 грамів) і 1 котлета з яловичини (100-150 грамів).

При цьому одним із джерел збільшення розмірів цієї допомоги має стати забезпечення належного повернення відповідних коштів до Державного бюджету України шляхом відшкодування їх особою, яка ухиляється від

виконання батьківського обов'язку, порушує вимоги Сімейного кодексу України, змушує державу взяти на себе частину відповідних зобов'язань перед дитиною.

За результатами обговорення та на підставі викладеного Рахункова палата

В И Р І Ш И Л А:

1. Звіт про результати аудиту ефективності використання коштів субвенції з державного бюджету, спрямованої місцевим бюджетам на виплату тимчасової державної допомоги дітям затвердити.

2. Про результати аудиту поінформувати **Верховну Раду України; Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення; Уповноваженого Президента України з прав дитини.**

3. Відомості у формі рішення Рахункової палати про результати аудиту ефективності використання коштів субвенції з державного бюджету, спрямованої місцевим бюджетам на виплату тимчасової державної допомоги дітям, надіслати **Кабінету Міністрів України** та рекомендувати:

- у зв'язку з визнанням Окружним адміністративним судом міста Києва нечинною постанови Кабінету Міністрів України від 25.12.2015 № 1181 "Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України" визначити на виконання положень частини дев'ятої статті 181 Сімейного кодексу України розмір тимчасової державної допомоги дітям;

- внести зміни до Порядку призначення та виплати тимчасової державної допомоги дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, не мають можливості утримувати дитину або місце проживання їх невідоме, якими передбачити підстави для відмови в призначенні допомоги терміном на два строки у разі встановлення фактів подання громадянами недостовірної інформації про доходи та майновий стан, а також неповідомлення або несвоєчасного повідомлення про виникнення обставин, за яких виплата тимчасової державної допомоги на дітей припиняється;

- ініціювати при підготовці проекту Державного бюджету України на відповідний бюджетний період поступове підвищення розмірів прожиткового мінімуму для дитини віком до 6 років та від 6 до 18 років, привести їх у відповідність до реальних цін і нормативів з урахуванням можливостей Державного бюджету України;

- доручити Міністерству юстиції України, Національній поліції України, Державній фіскальній службі України, Державній судовій адміністрації України, Міністерству соціальної політики України забезпечити доступ органів соціального захисту населення до інформаційних систем Міністерства юстиції України для виявлення фактів сплати аліментів, а також до Єдиного державного реєстру боржників, Єдиного державного реєстру судових рішень, бази даних про стан розшуку боржників, Державного реєстру фізичних осіб-платників податків;

- затвердити механізм повернення виплаченої державної допомоги до Державного бюджету України.

4. Рішення Рахункової палати та Звіт про результати аудиту ефективності використання коштів субвенції з державного бюджету, спрямованої місцевим бюджетам на виплату тимчасової державної допомоги дітям надіслати **Міністерству соціальної політики України** та рекомендувати:

- розробити та затвердити спільно з Міністерством юстиції України дієвий механізм інформування органами державної виконавчої служби органів соціального захисту населення у разі встановлення фактів сплати боржниками аліментів для забезпечення повноти та своєчасності повернення сум сплаченої тимчасової допомоги до державного бюджету;

- розробити та затвердити рекомендації щодо організації позовної роботи органів соціального захисту населення для повернення до державного бюджету виплачених сум тимчасової державної допомоги дітям у зв'язку з настанням таких обставин та порядку їх повернення;

- спільно з Міністерством фінансів України розробити та довести до органів соціального захисту населення на місцях роз'яснення щодо відображення в обліку та у фінансовій звітності обсягів виявлених органами праці та соціального захисту населення переплат допомоги і дебіторської заборгованості за такими переплатами; забезпечити узагальнення в цілому по Україні інформації про обсяги нестягнутих (неповернених) коштів переплати, визначити причини виникнення такої ситуації і усунути їх;

- розробити проект постанови Кабінету Міністрів України щодо механізму повернення виплаченої державної допомоги до Державного бюджету України;

- запровадити на постійній основі збір інформації про кількість випадків повернення сум виплаченої тимчасової допомоги дітям та обсяги такого повернення з метою забезпечення ефективної державної соціальної політики;

- розглянути питання в установленому порядку щодо притягнення до відповідальності відповідних посадових осіб Міністерства, дії та/або бездіяльності яких призвели до порушення законодавства, заподіяння матеріальної шкоди (збитків) державі та громадянам.

5. Рішення Рахункової палати про результати аудиту ефективності використання коштів субвенції з державного бюджету, спрямованої місцевим бюджетам на виплату тимчасової державної допомоги дітям, надіслати **Міністерству фінансів України** та рекомендувати забезпечити збір на постійній основі в цілому по Україні інформації про обсяги нестягнутих (неповернених) коштів переплати, визначити причини виникнення такої ситуації та усунути їх.

6. Рішення Рахункової палати про результати аудиту ефективності використання коштів субвенції з державного бюджету, спрямованої місцевим бюджетам на виплату тимчасової державної допомоги дітям, надіслати **Міністерству юстиції України** та рекомендувати вжити вичерпних заходів щодо забезпечення інформаційної взаємодії між органами державної виконавчої служби та органами соціального захисту населення для дотримання вимог частини 11 Порядку призначення та виплати тимчасової державної допомоги дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, не мають можливості утримувати дитину або місце проживання їх невідоме у частині

інформування органів соціального захисту населення про встановлення фактів сплати аліментів одним з батьків.

7. Рішення Рахункової палати про результати аудиту ефективності використання коштів субвенції з державного бюджету, спрямованої місцевим бюджетам на виплату тимчасової державної допомоги дітям, надіслати **Національній поліції України** та рекомендувати вжити вичерпних заходів щодо:

- розшуку батьків, які ухиляються від сплати аліментів або місце проживання яких невідоме;

- дотримання вимог частини 11 Порядку призначення та виплати тимчасової державної допомоги дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, не мають можливості утримувати дитину або місце проживання їх невідоме у частині інформування органів соціального захисту населення про встановлення місця проживання (перебування) одного з батьків і припинення його розшуку.

8. Інформацію про виявлені ознаки кримінальних правопорушень надіслати до правоохоронних органів за підслідністю.

9. Оприлюднити рішення Рахункової палати, результати його розгляду об'єктами контролю та Звіт на офіційному веб-сайті Рахункової палати, а також забезпечити їх представлення під час розгляду відповідних питань на засіданні Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення.

10. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника Голови Рахункової палати Майснера А. В.

Голова Рахункової палати

В. В. Пацкан